

LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE
VAŠINGTONĀ, DC

SVĒTDIENĀS:

9:15 Latviešu skola

10:00 Zaķīšu nodarbības

11:00 DIEVKALPOJUMS
Kafijas galds. Grāmatu galds.

DRAUDZES NAMS UN KANCELEJA
400 HURLEY AVENUE
ROCKVILLE, MD 20850-3121
Tel: 301/251-4151
Virtuvē: 301/251-0779
e-pasts: dcdraudze@verizon.net
www.dcdraudze.org

MĀCĪTĀJA

prāv. Anita Vārsberga Pāža
baznīcā 301/251-4151
mobilais 301/302-3270
macanitavp@gmail.com

DRAUDZES PRIEKŠNIECE

Ināra Apine 703/790-0833
inarazaiga@yahoo.com

DĀMU KOMITEJAS PRIEKŠNIECE

Maija Baumanē 301/330-8063

SKOLAS PĀRZINE

Aija Celma-Evans 703/425-2660
dclatviesuskola@gmail.com

SAIMNIEKS

Marcus Birznieks 301/610-9721

TELPU LIETOŠANAS PĀRZINE

Dace Zalmane 703/442-8458
dzalmanis@yahoo.com

BAZNĪCAS KALENDĀRS

*Informācija novembra un decembra
numuram jāiesniedz kancelejā
līdz 15. oktobrim!*

2014. gada OKTOBRIS

*Ar * atzīmētie pasākumi sīkāk aprakstīti Īsziņās.*

trešdien, 1. oktobrī – 19:30 Padomes sēde

sestdien, 4. oktobrī – XII Saeimas vēlēšanas

LOV piedāvā transportu no draudzes nama uz vēlēšanu iecirkni, kas atrodas Latvijas vēstniecībā Vašingtonā, DC. Būs divi braucieni – 9:00 un 11:00 no rīta. Lūdzu, piesakieties pie Kaspara Krēsliņa pa tālruni 240/750-7436 vai epastu kkreslins@aol.com. Ja Jums ir nepieciešams transports no mājām uz draudzes namu, LOV brīvprātīgie ir ar mieru to sagādāt. Lūdzu, sazinieties ar K.Krēsliņu.

5. OKTOBRĪ

10:00 Tikšanās ar RTU rektoru Dr. Leonīdu Ribicki

11:00 **PLĀUJAS SVĒTKU SVĒTĀ VAKARĒDIENA DIEVKALPOJUMS**
Seko Oktoberfest! * Atklāsim līdzekļu vākšanas akciju –
jaunu ērģeļu iegādei!

Draudzes mācītāja būs atvaļinājumā no 10. līdz 13. oktobrim.

12. OKTOBRĪ

DIEVKALPOJUMS, laju vadīts.

19. OKTOBRĪ

SVĒTĀ VAKARĒDIENA DIEVKALPOJUMS

Pēc dievkalpojuma SAL komitejas rīkotās *Zupas pusdienas*.*

12:45 Iesvētes mācība – klases pirmā tikšanās. Lūdzu pieteikties
uz Iesvētes mācību pie prāv. Anitas.

24.-26. oktobrī – LELBA XIV Sinode Milvokos

26. OKTOBRIS

DIEVKALPOJUMS, laju vadīts.

Pie kafijas galda – oktobra jubilāru sveikšana

15:00 Operdziedātājas Ingas Šļubovskas koncerts. Rīko LOV*

ATZĪMĒŠANAI KALENDĀROS

*sestdien, 1. novembrī – 9:00-10:30 Latvian American Shipping Lines pie
draudzes nama pieņems pakas sūtīšanai uz Latviju*

trešdien, 5. novembrī – 19:30 Padomes sēde

sestdien, 8. novembrī – Utenis

svētdien, 7. decembrī – Dāmu komitejas gadskārtējais Ziemsvētku tirdziņš

SEPTREMBRIS DCdraudzē

LIRS 75. darbības gada jubileja

LIRS mājas lapā varam izlasīt, ka pasaulē ir apmēram 30 miljonu cilvēku, kas bija spiesti atstāt savas mājas. Aptuveni 10,4 miljoni no viņiem ir bēgļi. Puse no šiem bēgļiem ir pavadījuši vismaz piecus gadus bēgļu nometnēs. Daudzi no tiem ir bērni, kuriem nav neviena aizbildņa.

LIRS ir organizācija, kas palīdz šiem cilvēkiem un Amerikas Savienotajās Valstīs katru gadu uzņem aptuveni desmit tūkstošus bēgļu no visas pasaules – cilvēkus, kuri ir spiesti bēgt prom no savām mājām. Neatkarīgi no iemesla, kāpēc šie ļaudis ierodas – vai nu tas ir karš, vajāšanas, dabas katastrofas vai ekonomiskie apstākļi – LIRS cenšas palīdzēt visiem, cik vien spēj, jau veselus 75 gadus. ASV luterāņi šo aprūpes darbu sāka, palīdzot II Pasaules kara bēgļiem, un daudziem latviešu „dīpīšiem” viņi palīdzēja pēc kara uzsākt jaunas dzīves Amerikā. LELBA 1982. gadā pievienojās šim kalpošanas darbam, kas tiek veikts LELBA un divu lielāko amerikāņu luterāņu baznīcu – ELCA un Missouri Synod – vārdā. Tā viņi kopumā ir palīdzējuši aptuveni 500 tūkstošiem cilvēku. Domāju, man piekritīs visi, ka iepriekšminētais veido nopietnu pamatu, lai šo organizāciju pieminētu un kopīgi nosvinētu tās jubileju.

Mūsu draudzē svinības notiek 21. septembrī. Uzrunā bērniem mācītāja Anita aicina trīs brīvprātīgos ātri uzņēmēt trīs zīmējumus. Vienā ir jāuzzīmē viena māja, otrā – trīs mājas, bet trešajā ir jāparādās cilvēkam. Bērni to ar prieku un, cik vien ātri varēdami, izdara. Ar šo zīmējumu palīdzību mācītāja skaidro atšķirību starp vārdiem ‘māja’ un ‘mājas’. Māja (house) ir tikai celtne, ēka, kur var atrasties, fiziskā čaula, bet mājas (home) ir vieta, kur dzīvo Tava ģimene, draugi. Mājas ir Tava dzimtene. Tāpēc mēs dažkārt par kādu vietu sakām: „Šeit es jūtos kā mājās!” Mācītāja bērniem atgādina, ka mājas – tā ir vieta, kur cilvēki mūs mīl, palīdz, atbalsta. Tā ir vieta, kur tuvākmīlestībā atspoguļojas paša Kristus mīlestība uz ikvienu no mums.

Arī sprediķī mācītāja uzdod jautājumu – kā atrast sev mājas, kad šī ēka, kurā bijām dzīvojuši, mums ir atņemta? Kad mēs jūtamies kā mājās?

Šīs svētdienas evaņģēlijs ir izaicinošs. Tas ir mums zināmais stāsts, kurā Kristus Debesu valstību salīdzina ar vīna dārzu. Vīna dārza saimnieks samaksā vienu un to pašu summu gan tiem, kas dārzā bija nostrādājuši visu dienu, gan arī tiem, kas darbam vēltīja tikai vienu

stundu. Kristus apgalvo, ka „pēdējie būs pirmie, un pirmie – pēdējie” (Mateja 20: 16)

Mācītāja Anita saprot, ka mums, mūsdienu cilvēkiem, šis evaņģēlijs varētu šķist nesaprotams un netaisnīgs. Taisnīgs savukārt liekas princips: Jo cītīgāks un lielāks darbs, jo lielākai ir jābūt samaksai. Viņa piemin mašīnas reklāmu televīzijā un tajā apslēpto zemtekstu – Katrs saņem to, ko ir pelnījis, un tas, kuram ir vairāk mašīnu, ir labāks cilvēks, jo ir vairāk strādājis nekā citi. Vai arī šī doma mums liekas taisnīga? – mācītāja retoriski jautā draudzei.

Vēlāk viņa salīdzina latviešu „dīpīšus” – trimdiniekus ar tagadējiem jauniebraucējiem no Latvijas. Mācītāja apzinās, ka „dīpīši” savulaik ieradās ASV, ņemot līdzīgu savu vienīgo koferi, viņi cītīgi strādāja, visu paši nopelnīja, paši uzcēla šo dievnamu un jūtas lepni par to, ka tajā vēl joprojām cenšas saglabāt latvisko kultūru. Tas viss ir apsveicami un ļoti jauki, viņa atzīst, bet uzsver, ka arī šodien ir tie citi, kas ierodas trimdinieku uzceltajā dievnamā. Tie ir tie, kuri paši to nav cēlušī, bet vēlas būt par tā locekļiem – tie ir jauniebraucēji no Latvijas. Mācītāja piemin mūsu stereotipus par to, kādēļ šie cilvēki ir ieradušies. Viņa vairākkārt uzsver, ka netic šiem stereotipiem, bet tic, ka draudzes locekļi – trimdinieki – spēj „iekāpt jauniebraucēju kurpēs” un viņus saprast – saprast, ka neatkarīgi no iemesla, kāpēc cilvēks ir ieradies dievnamā, tā ir vieta, kurā sirsnīgi jāuzņem ikviens jaunais draudzes loceklis.

Evaņģēlijā teikts, ka visiem – kā pirmajiem, tā pēdējiem – vērti uz Debesu valstību ir vaļā. Jēzus aicina visus. Mācītāja uzsver, ka tā svētība, kas mums ir dota, tā nav nopelnīta – ne ar darbu, ne ar mašīnām. Tā ir dota visiem bez izņēmuma. Dīpīši nestrādāja mašīnu dēļ, bet gan tādēļ, lai šeit justos kā mājās. Mūsu mācītāja cer, ka tas bija darbs Dievam un saviem tuvākajiem par godu, ka tā bija sekošana Kristus mīlestības piemēram. Baznīca nav tikai celtne, bet gan mājas visiem, kuri tās meklē. Baznīca ir mājas un patvērumi gan šim, gan nākamajām paaudzēm.

Sprediķī mācītāja uzdod jautājumu – kā atrast sev mājas, kad šī ēka, kurā bijām dzīvojuši, mums ir atņemta? Kad mēs jūtamies kā mājās?

Varbūt tad, kad jūtam, ka mūs mīl un pieņem tādus, kādi esam?

Dace Knoka

Filma: ‘Answer for Anne’

Pie kafijas galda turpinājam atzīmēt LIRS jubileju, atminoties paši savas, savu vecāku vai vecvecāku, latviešu bēgļu gaitas un dzīves uzsākšanu ASV. Gan lieliem, gan maziem bija iespēja ‘atgriezties’ 1949. gada Amerikā, kad jautājums par to, vai vajadzētu uzņemt Eiropas dīpīšus, izraisīja lielas domstarpības. Tanī laikā luterāņi sagatavoja filmu, lai iepazīstinātu

amerikāņus ar dīpīšiem un mudinātu viņus dīpīšus sponsorēt un uzņemt savās pilsētās.

Izsmeljošu un aizkustinošu rakstu par filmu un draudzes pēcpusdienu sagatavojusi **Elga Ozola** angļu valodas latviešu ziņu portālam ‘Latvians Online.’

AVP

Easy Judgments and Hard Documentation – 1949 American Film Documents Latvian DP Camps

Anne, a blonde teenager played by the actress Lenka Peterson (who bears a remarkable resemblance to modern-day movie star Natalie Portman), takes her homework seriously. Assigned an essay for civics class, she is determined to do a good job. Her research takes her to countless interviews all over town, and even earns her a walk-in meeting with the mayor. These seem like odd lengths to go for a mere 500-word essay, especially considering that she pads her final product with all 105 words of Emma Lazarus’ famous poem “The New Colossus.” But we can be thankful for Anne’s tenacity, for without it there would be no plot to the 40-minute movie *Answer for Anne* (1949). The film is particularly noteworthy for Latvian-Americans, because it features a scene where Anne sits down with her Lutheran pastor to watch actual footage of Latvians in DP (Displaced Persons) camps in Germany at the end of World War II.

On September 21, 2014, members of the Latvian Evangelical Lutheran Church of Washington, DC, gathered for a viewing of the film in honor of the 75th anniversary of LIRS (Lutheran Immigration and Refugee Service), with all proceeds going to the organization. Theoretically the event should have been held on World Refugee Day (June 22), but since the Latvian calendar is crowded with *Jāņi*, *Dziesmu Svētki*, and the start of various summer camps and schools around that date, the church decided to push back the screening until a less busy time.

It’s no mystery why Latvians in America would want to pay tribute to LIRS. “How many of your families arrived with the help of a religious organization?” the event’s host, the Very Reverend Anita Vārsberga Pāža, asked the assembly. Almost all hands in the room flew up. As the pastor in the film explains to young Anne, taking in World War II refugees in the United States required two major commitments: Congress passing the Displaced Persons Act in 1948, which opened the nation’s doors to Latvians and other DPs, and religious organizations and their members taking up the actual work of welcoming immigrants into their neighborhoods and homes. The Latvian-American community’s gratitude for the generous opportunities provided by organizations such as LIRS resulted, in 1982, in a partnership between LELBA (the Latvian Evangelical Lutheran Church of America) and LIRS; this partnership has given Latvian-American society the opportunity to pay it forward.

Answer for Anne was a fitting choice for the commemoration of LIRS’s formation. Created by LIRS’s predecessor, LRS (Lutheran Resettlement Service), the short film follows Anne as she gathers opinions on the essay’s topic: whether or not her town should accept DPs into its community. Unsurprisingly, she finds her answer by turning to her local Lutheran church, where she is reminded of Christ’s call to love thy neighbor. While at times a bit heavy-handed and oversimplistic in its depiction of the issue, the film does an effective job of urging Christians to open their hearts to refugees, and pulls no punches in stating that ignoring the plight of DPs is selfish.

With this year’s controversy over Central American refugee children showing up at the U.S. border, it’s hard not to notice how little has changed since Anne struggled with questions of immigration more than six decades ago. Anne spends the first half of the film approaching various members of the community and asking for their thoughts on DPs; any of their responses could just as well be heard in present day: “Sure, I feel sorry for all the trouble they got over there. But they’re their trouble[s]. We got enough [of our own].” The respondents worry that Americans will lose their jobs to the flood of new workers, that resources and housing are stretched thin, that the country should instead be focusing on its returning veterans. “Who comes first?” one man asks Anne. “GIs or DPs?”

This barrage of excuses is dismissed by Anne’s pastor, who comforts the distraught teen by saying there are plenty of jobs and space for everybody. Today’s economists and talking heads would no doubt be interested in seeing the pastor’s never-presented proof, but they would miss the greater point made by the film, which asks for common empathy. “When couldn’t this

giant country bear a burden, when that burden is people?" the pastor implores. The Lutheran Church-produced film, created for viewing by churchgoers, even goes a step further, stating again and again that it is the duty of every Christian to care for those in need—in this case, DPs.

Though *Answer for Anne* bears the marks of its era and the approaching 1950s—obvious messages, clear moral guidelines, almost comical simplifications—it also employs subtle moments (perhaps intentional, perhaps not) to get its point across. Among Anne's interviewees are an Italian shoemaker and an Irish police officer—both apparently recent enough immigrants that their non-American accents are still intact—who wish to turn away those who could benefit from the very opportunities that were at some point made available to them. Similarly, this weekend's audience chuckled as a noticeably well-fed and well-dressed woman (filling her shopping cart to the brim with edible goodies) explained to Anne that there simply weren't enough resources in America to clothe and feed all the potential new arrivals. Yet today, cannot most of us, DPs and their descendants, honestly say that we do not sometimes resemble this woman when we go up and down the aisles of our Costco or Whole Foods?

The film also starkly juxtaposes its happy, smiling, good Christian Americans with the desolation of those less fortunate on the other side of the Atlantic. In 1949, the film's audiences were supposed to relate to Anne and her father, who, honest to God, lights a match on the bottom of his shoe, then merrily puffs on his pipe while talking to Anne about her school project and filling her bedroom with smoke. An American today might watch this film and think, "Wow, this is what we were really like back then!"

But those watching in the room at the Latvian church most likely related to another character: Frīdriks Freimanis. Freimanis and his two newly motherless children appear in the filmstrip shown to Anne by her pastor. The pair watches as the Latvian family wanders lost through a bombed-out Germany, are picked up by Lutheran aid workers, and are brought to DP Camp Valka. The filmstrip includes actual footage from the real-life DP camp and its inhabitants, a couple of whom were in attendance at the screening this weekend. It is not clear whether the Freimaņi were a real Latvian family or to what degree they were acting, but the shots of the camps are all authentic, complete with signposts for *Brīvības Bulvāris* (Liberty Boulevard). American viewers in 1949 saw the actual bombed-out, overcrowded barracks that DPs called home. They saw children playing games and going to school, families working hard to provide what little they could for one another, and parents scouring bulletin boards for emigration announcements, only to watch as their

single young male friends leave for manual-labor jobs abroad. "The plain ordinary truth is, nobody wants them," sobs Anne.

It's anybody's guess how effective this particular film and its Latvian stars were in convincing American Lutherans to sponsor DPs for immigration. But the fact that such a robust Latvian community exists in the U.S., and that most of the people at the screening could specifically thank LIRS and other religious organizations for their presence in America, is a testament to how effective these groups' efforts were. LIRS in particular was instrumental enough in Latvian refugee resettlement that in 1998, Howard Hong, who became the director of LIRS's refugee service in 1947, was awarded a *Triju Zvaigžņu Ordenis*, the highest civilian honor bestowed by the Latvian government.

The Latvian postwar emigration is long over, and many DPs and their family members are, thankfully, well-off in the U.S., light-years away from the hard conditions depicted in *Answer for Anne*. But the lessons from this simple film are still relevant today. LIRS continues its work with refugees from other countries, and we find ourselves on the other side of the table, just like the Italian shoemaker, the Irish police officer, and the thriving grocery shopper of Anne's small town. It is in our nature, perhaps, to resist change or differences. "Mēs esam cilvēki kādi mēs esam," ("We are people as we are,") remarked Rev. Vārsberga Pāža at the screening, and we have been this way since Adam and Eve.

But before we judge or dismiss others who are new or struggling, let us remember the words of Anne's pastor as he viewed us, Latvians, at a moment of great vulnerability: "DPs are everything that we are."

For more information about Lutheran Immigration and Refugee Services and their history, visit the LIRS website: www.lirs.org . "Answer for Anne" can be viewed for free on YouTube: <http://youtu.be/z9lrh8h1WFI>

Elga Ozols

Raksts publicēts Latvians Online:
<http://latviansonline.com/easy-judgments-hard-documentation-1949-american-film-documents-latvian-dp-camps/>

Gaismas vēstneši Laju kursi 2014

No 23. līdz 28. septembrim draudzes telpās notika LELBA Laju kursi. No dažādām pasaules malām 16 cilvēki bija sabraukuši, lai mācītos saklausīt Dieva balsi un sludināt Viņa vārdu savā draudzē, vadot dievkalpojumus vai svētbrīžus, lai mācītos kalpot Dievam un saviem draudzes locekļiem. Viņi bija mērojuši garu ceļu ne tikai no dažādām ASV pilsētām, bet arī no Anglijas, Vācijas, Īrijas un Beļģijas. Tur viņi katrs savā latviešu draudzē kalpo kā priekšnieki, pērminderi, ticības mācības skolotāji, ērgelnieki.

Kursantus apmācīja lektori – prāv. Lauma Zušēvica (Baznīca šodien), prāv. Fritz Kristbergs (sprediķošana), māc. Sarma Eglīte (liturģija un dievkalpojums), un rīkotāji – LELBA Teoloģijas nozares vadītājs prāv. Kārlis Žols (Bībeles lasīšana un izpratne) un mūsu prāv. Anita (Vispārējā priesterība).

Kursu dalībnieki 28. septembrī piedalījās arī draudzes dievkalpojumā. Sprediķa laikā katrs no viņiem dalījās savā pieredzē un uzskatos par to, kā draudze palīdz ticēt, cerēt un mīlēt. Viņu liecības bija ļoti aizkustinošas. Tajās bieži izskanēja doma, ka draudze ir viņu garīgās mājas, stiprinājums, vieta, kur mācīties un saņemt Kristus mīlestību. Viņiem tā ir kā atgādinājums, ka Dieva mīlestība ir neizsmeļama. Draudze ir vieta, kur notiek satikšanās – satikšanās ar Kristu un savu tuvāko. Vācijas latviešu draudzes pērminderes Rasmus Gundegas Ieviņas balss aizkustinājuma drebēja, kad viņa stāstīja par savas draudzes locekļiem, kuri nekad neaizmirst pēc dievkalpojuma apciemot viņas slimo tēvu un Ziemassvētkos atnest viņam piparkūkas. Īrijas draudzes loceklis Imants Mieziņš atzinās, ka draudzes locekļi ir viņa tuvākie draugi un ka grūtos brīžos viņi Imantu vienmēr piemin savās lūgšanās. Daudzu laju liecībās izskanēja atziņa, ka draudze viņiem dāvā cerību. Šī cerība, balstīta Kristus neizmērojamā mīlestībā, viņus apgaismo un izmaina viņu dzīves uz visiem laikiem.

Ticības mācības skolotāja Iveta Grants no Kolumbus (Ohio) draudzes teica uzrunu bērniem. Būdamā pēc izglītības biologe, viņa izmantoja interesantu līdzību: Draudze ir ķermenis, tā galva ir mācītājs. Galvai ir ausis, lai klausītos savos draudzes locekļos, mute – lai sludinātu Dieva Vārdu. Ķermeņa kustīgā, aktīvā daļa – rokas, kājas – ir draudzes locekļi, kas palīdz mācītājam. Tie ir pērminderi, draudzes priekšnieki, ērgelnieki, Svēto Rakstu lasītāji. Mūsu draudzē tās ir arī Dāmu komitejas locekles, kuras visu šo nedēļu gatavoja ēdienu kursu dalībniekiem. Ķermeņa aktīvā daļa ir arī visi citi draudzes locekļi. Sirds šajā ķermenī ir Kristus. Ko sirds ķermenī dara? Tā dzen

asinis pa asinsvadiem, un tie baro ķermeni un ļauj tam pilnvērtīgi funkcionēt. Tāpat arī ticība, cerība, mīlestība baro draudzes locekļus. Ķermenī viss ir ideāli savienots, katrai daļai ir savs uzdevums. Tā arī draudze ir vienība, kurā katram draudzes loceklim ir savs aicinājums, uzdevums, kā kalpot, un šī uzdevuma mērķis ir vēstīt par Kristus gaismu pasaulē.

Mēs esam kopīgā ceļā, Gaismas ceļā, un tajā Dievs ir vienmēr ar mums. Domāju, ka visi Vašingtonas draudzē tajā svētdienā varēja just, ka Laju kursu dalībnieku klātbūtne ir gaismas pilna un ka tā mūs sildīja.

Laju kursu dalībnieki ar prāv. Anitu un māc. Sarmu Eglīti

Mūsu ticības izaicinājums – *Ice Bucket Challenge*

Ļoti iepriecinošs notikums šajā 28. septembra svētdienā bija tas, ka piepildījās mācītājas Anitas aicinājums, atsaucoties Ledus spaiņa izaicinājumam.

Ledus spaiņa izaicinājums (Ice Bucket Challenge) ir īpatnēja aktivitāte – ledus auksta ūdens uzliešana sev virsū, lai pievērstu sabiedrības uzmanību un veicinātu izpratni par ALS.

ALS ir amiotrofiskā laterālā skleroze – izplatīta slimība, kuras izpausme ir pakāpeniska centrālās nervu sistēmas deģenerēšanās, kas izraisa visu muskuļu paralīzi. Ledus spaiņa izaicinājums ir ne tikai pievērst uzmanību šai briesmīgajai slimībai, bet tas galvenokārt ir aicinājums ziedot ALS pētniecībai.

Mācītāja Anita Latviešu skolas mācību gada pirmajā svētdienā izaicināja skolas saimi: viņa pati, pieminot savu onkuli Vili Ādleru, kas mira no ALS 2008. gadā, solīja noziedot 150 dolārus, tā 'atpērkoties' no apliešanās ar aukstu ūdeni. Bet – ja skola ziedojumos savāktu desmit reizes lielāku summu (1500 dolārus), mācītāja apsoltīja, ka draudze tad varēs apliet ar aukstu ūdeni viņu pašu.

Tas laimīgi izdevās! Skolas vecāku padomes priekšsēde Vizma Dahncke un mācību pārzīnes palīgs Mārtiņš Zvaners novadīja līdzekļu vākšanas akciju, kas,

pateicoties dāsnajiem ziedotājiem, sasniedza savu mērķi. Līdzekļu vākšanā aktīvi iesaistījās skolas bērni, tāpēc

svētdien jautrības netrūka – bērni un pieaugušie pēc dievkalpojuma varēja apliet paši sevi un savu mācītāju.

Ceram, ka mācītāja šajā dienā jutās tikpat labi un svētīgi kā savās kristībās. Piepildījās viņas septembra pirmajā uzrunā bērniem teiktie vārdi, proti, tāpat kā riekstu sviests ir garšīgāks, ja tam pieliek klāt ievārījumu, vai olas labi garšo, ja ir klāt arī bekons, tā arī mūsu ticība un labie darbi viens otru lieliski papildina.

Vai tad ne tāpēc mēs draudzē dziedam šo dziesmu: „Tas darbs, Kungs Jēzu, viss ir Tavs, Tas darbs, ko darām mēs; Un tādēļ, ka šis darbs ir Tavs, Tas zels un pastāvēs”?

Dace Knoka

PADOMES ZIŅAS

Vasaras darbi

Kā jau būsi ievērojuši, mūsu namā un apkārtņē vasaras laikā ir veikti vērtīgi uzlabojumi.

Pateicoties **Ulvim Grīnvaldam**, mašīnu novietošanas laukuma segums ir uzlabots. Tagad arī var viegli saredzēt, kur novietot mašīnu, jo ir pārkrāsotas

līnijas. U.Grīnvalds strādā pie plāniem, lai uzlabotu iebraucamo ceļu nama priekšā.

Markus Birznieks kopā ar Vitautu Hāzneru atbrīvoja nama sienu no vecās magnolijas un likvidēja pāraugušos krūmus nama priekšā.

Lielajā zālē tagad varam priecāties par profesionāla līmeņa nolaižamo ekrānu un skaņu sistēmu. Par to paldies jāsaka **Ērikam Šulcam, Vitautam Hāzneram Aleksim Israelam un Andrim Lūsim**, kas iekārtu izmeklēja un nodrošināja uzstādīšanu, palīdzēja ar lietošanas instrukcijām. Skatuves tehnika tagad ir lietotājam draudzīga! Paldies visiem par lielo darbu!

Stipendiju fonds

Draudzes padome ir pieņēmusi lēmumu par stipendiju fonda izveidi. Lūdzam iepazīties ar „Vadlīnijām par stipendiju fondu.” Tās var izlasīt draudzes mājaslapā, kā arī draudzes namā pie ziņojumu dēļiem. Aicinām atbalstīt mūsu draudzes jauniešus, ziedojot šim fondam un apmeklējot fonda līdzekļu vākšanas sarīkojumus.

Aija Celma Evans
Draudzes padomes sekretāre

Nepieciešama jaunu ērģeļu iegāde

Ticiet vai neticiet, mūsu baznīcas ērģeles jau kalpoja vecajā Vašingtonas DC latviešu ev. lut. draudzes dievnamā – Hyattsville, MD. Laikā, kad ugunsgrēkā cietušo baznīcu atjaunoja, draudze saziedoja līdzekļus un iegādājās jaunās, nelietotās ērģeles. Tas bija ap 1970. gadu. Ērģeles toreiz bija ‘state of the art’ – tāpat kā ‘transistor radios’, ‘frisbees’ un ‘Chevrolet Corvair’ automašīnas. Kad uzbūvējām jauno dievnamu Rokvillē, ērģeles tika pārvestas šeit. Mūsu ērģeles ir skanējušas Rokvilles dievnamā no paša sākuma. Es atceros, jo es uz tām spēlēju dievnama iesvētīšanas dienā. Tās, tāpat, ir 40 gadus kalpojušas Rokvillē.

Ja padomā, kā elektroniskā tehnoloģija ir attīstījies pēdējo 40 gadu laikā, tad varat iedomāties, kas ‘dzīvo’ mūsu ērģelēs. Paskatieties savās mājās – vai Jums vēl šodien kalpo pat viens elektronisks priekšmets, kaut vai pulkstenis, no 1970. gadiem? Nē! Ja ir, tā jau ir antīka lieta vai ‘collector’s item’! Tā arī ir ar mūsu ērģelēm – tās ir antīkas. Daļas vairs nav atjaunojamas vai salabojamas. Varētu gadīties, ka pēkšņi svētkos paliek bez ērģelēm – un tad vēl ilgāku laiku, jo iegādāties jaunas ērģeles prasa laiku.

Vai mūsu ērģeles vēl šodien ir lietojamas? Bet protams! Tās var dzirdēt katru svētdienu. Situācija nav kritiska, bet rakstu ar brīdinājumu, ka nezinām cik daudz ilgāk šīs ērģeles skanēs, cik daudz ilgāk tās darbosies.

Katru svētdienas rītu, kad apsēžos pie ērgelēm, noskaitu lūgšanu, lai lampiņa iedegtos. (OK, mazlietiņ pārspilēju... varētu spēlēt bez lampiņas gaismas!) Tomēr domāsim pozitīvi – jaunas ērģeles labāk skanēs, jo tās būs uzbūvētas un piemērotas tieši mūsu dievnama telpai un mūsu draudzes vajadzībām. Tagad ir laiks sākt plānot uz priekšu!

Egons Pļavnieks
Draudzes ērgelnieks

Sāksim Ērģeļu iegādei līdzekļu vākšanas akciju ar Oktoberfest – svētdien, 5. oktobrī pēc Pļaujas svētku dievkalpojumu!

Financiālo lietu kārtošana --

ANGLISKI!

Šī gada jūnija sākumā draudzes gramatvedību pārņēma **Sarah Jurjāns**. Sarah ir precējusies ar latvieti, Kasparu Jurjānu, bet pati ir lietuviešu izcelsmes un nerunā latviski.

Mēs ceram, ka Sāra šo amatu pildīs ilgāku laiku, bet arī ja tas tā neizkārtotos, ir ļoti iespējams, ka nākamais grāmatvedis – vai latvietis, vai nelatvietis – arī būs bez pietiekamām valodas zināšanām, lai finanses kārtotu latviešu valodā. Ar nelaiķes Brigitas Ķurbes palīdzību, draudzes grāmatvedība ir uzstādīta datorprogrammā “QuickBooks,” kurā lietojama angļu valoda. Finanču komiteja plāno nākošo, 2015.g. draudzei proponēto budžetu sastādīt lietojot “QuickBooks” programmā uzstādītos fondus un kontus, tā saskaņojot grāmatvedības ierakstus.

Šo iemeslu dēļ, **padome ir nolēmusi lūgt draudzes locekļiem un labvēļiem uz priekšu financiālās saistības ar draudzi kārtot angļu valodā.** Tas atvieglinās mūsu grāmatvedes un viņas izpalīgu darbus. Nebūs tik bieži jāprasa: “Ko tas nozīmē?” – lai pareizi iegrāmatotu draudzes ienākumus un izdevumus.

Tādēļ lūdzam, kad maksājat nodevas, ziedojat kādam mērķim, aizgājēja piemiņai vai citam nolūkam, ziedojumam pievienojiet zīmīti vai uz paša čeka (piezīmes vietā) angļu valodā uzrakstiet kam ziedojums ir domāts.

Draudzes darbiniekiem, iesniedzot lūgumu izdevumu atmaksai, lūdzam angļiski izpildīt ‘Request for Payment’ veidlapu (un pievienot kvītis).

Termini angļu valodā, kuŗus lūdzam lietot:

draudzes locekļa nodevas – **membership offering**

ziedojums – **donation**

piemiņas ziedojums – **donation in memory of _____**

mērķziedojums – **donation for _____**

Janis Vītols, Kasieris

SKOLAS ZIŅAS

Vašingtonas draudzes pamatskola šī gada 7. septembrī atsāka savu mācību gadu. Šogad skolā mācās **55 skolēni**. Mācību darbā piedalās **21 skolotājs un pieci izpalīgi**. Paldies draudzei un Dāmu komitejai, kas mūs atbalstīja ar līdzekļiem, gatavojot skolu jaunajam mācību gadam. Mūsu skolas gaitēņa sienas atkal ir skaisti baltas, durvis ir pārkrāsotas, un esam papildinājuši skolas inventāru. Ceram, ka jaunais mācību gads būs visiem sekmīgs un interesants.

Aija Celma-Evans
Skolas pārzine

UTENIS

sestdien, 8. novembrī plkst. 8:30

Lai utenis labi izdotos, nepieciešams draudzes locekļu un labvēļu atbalsts. Mudinām iztīrīt Jūsu skapjus, noliktavas, rotu kastes, garāžas utt., un atvest mantas uz draudzes namu.

Mantas var nolikt uz skatuves sākot ar **svētdienu, 26. oktobri**, klāt pievienojot zīmi – Utenim. Uteņa iekārtošana sāksies 5. novembrī un turpināsies katru dienu no 11:00-19:00 līdz piektdienai.

Nāciet palīgā! Ja ziedojiet kādu lielāku, jaunu vai ļoti vērtīgu mantu, lūdzu pielieciet zīmīti ar piemērotu cenu. Ja ziedojiet drēbes, lūdzu tad tikai ziemas drēbes.

Visa nopelnītā nauda par labu draudzes nama uzturēšanai. Nepārdotās mantas tiks ziedotas tālāk citai labdarības organizācijai. Draudze ļoti gaida Jūsu ziedojumus un aicina palīgā iekārtot uteni, kā arī iepirkties 8. novembrī, sākot ar 8:30. Sīkāka informācija:

703/790-0833 vai inarazaiga@yahoo.com

Ināra Apine
Draudzes priekšniece

DEVĪTAIS GADSKĀRTĒJAIS

Svētdien, 2014.g. 5. oktobrī pēc PĻAUJAS SVĒTKU dievkalpojuma teltī, laukumā aiz draudzes nama.

Desas! Kartupeļu salāti! Atspirdzinājumi!

Moonbounce! Mūzika!

iesākam jaunu līdzekļu vākšanas akciju – jaunu ērģeļu iegādei. Mūsu dievnama ērģeles, iegādātas ap 1970. gadu un pārvestas no Hyattsvillas baznīcas uz Rokvilli, ir svētīgi nokalpojušas savu laiku. Paredzams, ka jaunās ērģeles izmaksās \$50,000 +.

Aicinām atbalstīt šo svarīgo (un skanīgo!) mērķi ar devīgiem ziedojumiem!

Ieejas maksa sarīkojumā ir sākot ar \$25, bet priecāsimies par lielākiem ziedojumiem ērģeļu fondam.

Bērniem ieeja brīva

Sadarbība ar Latviju (SAL) komiteja aicina Zupas pusdienās

svētdien, 19. oktobrī pēc dievkalpojuma.

Tautas iecienītie SAL šefpavāri piedāvās Jums gardo baltiešu zivju viru, eksotisko taizemiešu ‘kokosrieksta-spinātu-garneļu’ zupu, skābu kāpostu zupu un citas gardas zupas! Baudi kopā ar mums!

*Bet tam, kas mājās gaida, varēsi paņemt līdzi:
ZUPA-TO-GO*

Pret ziedojumu, sākot ar \$5 (mazā porcija) vai \$8 (lielā porcija).

Ienākumi atbalstīs SAL komitejas palīdzības darbu Latvijā.

**„Sadarbība ar Latviju” komiteja
aicina Jūs piedalīties gadskārtējā rudens akcijā**

„Siltas jakas un zābaki ziemai”

Šīs akcijas mērķis ir nosūtīt uz Latviju 100 ziemas jakas un zābakus. Lūgums ir ziedot bērnu, pusaudžu un pieaugušo jakas, kā arī dažāda izmēra zābakus. Tiks pieņemti arī ziedojumi naudā, čekus rakstot uz Latvian Lutheran Church vārda ar piezīmi - „SAL Fall drive”. Akcija sāksies 19. oktobrī SAL rīkoto Zupas pusdienu laikā un noslēgsies 23. novembrī.

**Kristīgā mīlestībā dāvināta palīdzība –
nenovērtējama!**

Dagnija Ķilpe
Sadarbība ar Latviju vadītāja

Soprāns

Inga Šļubovska

un

pianiste

Agnese Egliņa

Koncerts

Svētdien, 2014. gada 26. oktobrī, pulksten 14:00 (2:00 pp)

ieeja \$25, skolēniem līdz 16 gadiem ieeja brīva

Latviešu ev. lut. draudzes namā

400 Hurley Avenue,

Rockville, MD 20850

Rīko Latviešu Organizācijas Vašingtonā, D.C., sadarbībā ar Kultūras apvienību TILTS
Anita Juberte, 301 814-1080

INGA ŠĻUBOVSKA absolvējusi Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmiju, iegūstot maģistra grādu prof. Anitas Garančas klasē. Vokālās prasmes papildinājusi meistarklasēs pie dažādiem pasniedzējiem, tostarp pie Ludmilas Braunas un Anitas Garančas, Aksela Bauni (Vācija), Margaretas Honigas (Nīderlande), Paolo de Napoli (Itālija) u.c.

Strādājusi par dziedāšanas skolotāju Rīgas Doma kora skolā, kopš 2008. gada - Latvijas Nacionālās operas soliste. Iestudējusi lomas Rīgas Muzikālajā teātrī. Kā soliste dažādos projektos sadarbojusies ar Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri, Igaunijas Nacionālo simfonisko orķestri, Helsinku Filharmonijas orķestri, Valsts akadēmisko kori "Latvija", diriģentiem Karelu Marku Šišonu, Andresu Mustonenu un citiem māksliniekiem.

Piedalījies Tallinas baroka mūzikas festivālā, festivālā Musica Sacra Lietuvā, Siguldas Opermūzikas festivālā, Latvijas Opermūzikas svētkos Jūrmalā. Starptautisko operdziedātāju meistarkursu Bēskovā, Vācijā, publikas simpātiju balvas (2002) un Starptautiskā dziedātāju un pianistu koncertmeistaru konkursa Viļņā 2. vietas laureāte (2005). 2009. gadā kļuvusi par Starptautiskā vokālistu konkursa Pasavā (*Passau*, Vācija) finālisti

AGNESES EGLIŅAS personībā dinamiski apvienojas solistes un kameramūziķes talants. Viņas skatuves priekšnesumu raksturo drosmīga temperamenta dzirksts, un ... smalka iejūtība. Viņa vienlīdz spoži iejūtas solistes, koncertmeistares vai kameransambļa dalībnieces ampluā un prot strauji apvienot sava talanta šķautnes

Agnese dzimusi Liepājā, mūziķu ģimenē, klavierspēli sākusī apgūt no piecu gadu vecuma. Šobrīd ir viena no pazīstamākajām Latvijas jaunās paaudzes pianistēm. 2011. gadā saņēmusi Latvijas valsts augstāko apbalvojumu mūzikā – Lielo Mūzikas balvu 2010 kategorijā par izcilu darbu ansablī. Laureātes titulu ieguvusi Yamaha 9. Starptautiskajā pianistu – koncertmeistaru konkursā Birmingemā, Anglijā (2007) un starptautiskajos pianistu – koncertmeistaru konkursos Lietuvas pilsētās - Viļņā (2005) un Klaipēdā (2003).

Agnese Egliņa absolvējusi J. Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas maģistrantūru 2009. gadā klavieru nodaļā pie prof. A. Zandmaņa, studējot arī pie prof. I. Villerušas, prof. P. Plakida un prof. A. Liepiņa. Jau kopš 2004. gada Agnese ir J. Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas docētāja (koncertmeistare) un 2012. gadā vieslektores statusā kā kameransambļa pasniedzēja strādājusi Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības akadēmijā (RPIVA).